

Spoštovana gospa Dragica Motik,

najprej se Vam in vsej Vaši ekipi lepo zahvaljujem za prisrčne besede v zahvalo za moje in sestrično sodelovanje pri simpoziju.

Takemu vabilu bi se vedno odzval. V vašem prispevku sem opazil veliko vsebinskih pogledov na celoten pedagoški proces s pomočjo naše glasbe, s katerimi se v celoti strinjam.

Vsaka pesem pripoveduje različne zgodbe, ki nas povežejo z našimi predniki. Te zgodbe so včasih zelo univerzalnega značaja, pa tudi zelo specifične za naš prostor in čas.

Vsa sinergija duha, ki je potrebna od nastanka besedila pesmi, navdiha skladatelja, ki pesmi dá glasbeno obliko, do pevca poustvarjalca, ki vklopi ves svoj čustveni in intelektualni potencial skupaj s pianistom spremljevalcem, da interpretaciji dá pričevalski značaj ... in do poslušalca, ki pesem lahko doživi kot umetnino, preko katere lahko celo pride do katarze in očiščevanja lastne duše. Nato do pedagoga, ki povabi učence k poslušanju, k razmišljanju in opisu občutkov in zakaj ne, do kritičnega ocenjevanja pesmi – le, da je le-ta spoštljiv do te verige ustvarjalcev in poustvarjalcev in da je zmožen preko dobronamerne kritike predlagati drugačno formo in vsebino. Umetnost mora vedno predpostavljati ustvarjalno **svobodo** in pa **iskrenost**.

Še enkrat hvala za Vaše besede in ostanimo povezani!

Še veliko uspeha pri Vašem delu želim,

Marko Fink

25. 11. 2020